

Chemarea vieții

Nicu Hăloiu

Chemarea vieții

...

E-așa lumină-afară de pare că e vie,
Și vântul înfășoară cu iz de primăvară
Puf de pădărie!

...

Nimeni nu-i pe stradă să treacă liniștit,
În jurul lui să vadă, în dimineața caldă,
Că burgul n-a pierit!

...

Și-acum de dimineață totul pare viu,
Natura ne răsfată, așa plină-i de viață
Și totuși, e pustiu!

...

Iar noi stăm în casă de moarte-ntemnițați
Iar morții nici că-i pasă, ea a venit la coasă
Și suntem încuiați!

...

Dar viața ne tot cheamă, nu vă înspăimânați,
Nu luați moartea-n seamă, ieșiți voi fără teamă
Și vă imunizați!